

Jeg skal dele med
slekt og venner,
og så skal jeg gi
litt til flygel-
fondet på Voss
Folkehøgskole

Lars Joakim Ringom,
millionvinner
i «Big Brother»

kultur

Flukt og forventning

TØNSBERG: Det hender iblant at utstillinger utstråler noe særegent som fra første øyeblikk trekker tilskueren inn i sin sfære. Dette er den ene gode opplevelsen ved Heidi Wexelsens Goksøyr's utstilling i Vestfold Kunstsenter.

I disse dager, med åpning av Norsk Museum for fotografi - Preus Fotomuseum, er det verdt å nevne at kunstneren for lengst er innkjøpt av institusjonen hvor hun også har stilt ut. De senere år har hun hatt flere separatutstillinger, blant annet i Sandefjord Kunstforening.

Med sin unike presentasjon «Under overflaten» tar fotokunstneren oss denne gang med til et spill mellom lys, kropp og vann, samtidig lar hun oss ikke i tvil om at prosjektet rommer flere dimensjoner.

Med to gjennomlyste forstørrelser i vindusstore formater mot en rekke små arbeider skaper også dimensjonsforskjellene en form for spenning i denne utstillingen som er Heidi Wexelsens seneste årelange arbeid, laget spesielt for anledningen.

En spinkel jentekropp fyller de blåskimrende bildene med sitt sterke

nærvær. Hun befinner seg «under overflaten», under vann, noen ganger på bunnen, oftest mellom sandbunnen og den flaten ovenfor hvor vann og luft møtes.

Ungpikeskikkelsen med sin ulenkelighet er den prepubertale, som befinner seg i barnets skikkelse og i en tilværelse som nærmer seg voksenverdenens.

Innimellom har hun fotfeste på den trygge bunnen mens hun holder pusten fanget i lungene under den spente brystbuen. Hun holder ennå tak i den uskyldshvite kjolen, og preget av barndommens spinkle sårbarhet lyser fra det renlinjede motivet.

Andre bilder får oss til å tenke på livets kaoskrefter, slik de sliter i oss, og ikke minst i den som skal bevege seg fra en velkjent tilstand over i noe nytt og ennå ukjent. Slik blir enkelte motiver som bilder på overgangsriter, hvor man prøver å fastholde det kroppslig kjente, med armene rundt seg i form av kokong eller foster. I vannet hvor livet blir til og lever i vektløshet prisgitt strømminger som fører en mot det eneste sikre, - fødsel og død.

Og så skjør er den usynlige linjen at den lille mengden luft man klarer å holde på, skiller den levende fra den døde. Så bærer da også noen av de dobbelteksponerte bildene med to løpende skikkelser i seg både leken og desperasjonen, både forventningen og flukten.

Slik leser jeg disse bildene, med slike tanker møter jeg Heidi Wexelsens Goksøyr's utstilling «Under overflaten», - hvis jeg da ikke bare lar den være en minneverdig skjønnhetsopplevelse.

Hermed er utstillingen anbefalt på det varmeste, med ønske om at også lærere med elever kjenner sin besøkestid; her er stoff for mang en viktig samtale.

Utstillingen vises i Vestfold Kunstsenter til den 24. juni.

Grethe Hald

USKYLD: Et av bildene fra Heidi Wexelsens Goksøyr's utstilling «Under overflaten».

